

Tekst uit catalogus *part noch deel* / 2005

Barnsteen is miljoenen jaren oude hars die versteend is. Albast is een zachte steensoort die ontstaan is in het Mioceen – tientallen miljoenen jaren geleden. Git en antraciet zijn honderden miljoenen jaren geleden onder invloed van hitte en hoge druk ontstaan uit plantenresten. Moet een sieradenmaker niet beschikken over een mateloze nederigheid en een torenhoge moed om te werken met zulke ontzagwekkende materialen?

We staren niet graag in een afgrond die ons confronteert met de duizelingwekkende dimensies van de schepping en onze eigen nietigheid.

Momenten van inzicht in de grootsheid van wat ons omringt zijn zeldzaam en kortstondig. Het is de tragiek van de mens dat hij gedoemd is halfgod te zijn: zijn geest heeft vleugels, maar zijn stoffelijk omhulsel staat hem niet toe het aardse voor langer dan een ogenblik te ontstijgen. Een ogenblik in de oogwenk van ons bestaan.

Gesteenten die tot ons spreken vanuit een andere dimensie, waar tijd onbeperkt voorradig lijkt. Wat kan een mens daar in zijn sterfelijkheid tegenover stellen? Artefacten, tot stand gebracht met het geduld van de aarde, de zon, de regen of de wind – maar dan op menselijke schaal.

Als offer aan de aarde – als ode aan de tijd.

Sybrand Zijlstra